

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XIX. Quomodo Imperator Valens multos qui primam sui nominis literam
haberent Teta, occiderit, ob quandam divinationem qua id praedictum
fuerat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ες ἀνένεσιν ; καὶ ἡ γυνὴ, ἥκησα, ἐφη, καὶ δια-
τέτο σπεύδω, ὅτε ἐκεῖ εὑρεθῆναι καὶ περ τέτο
τὸ μικρὸν ἔλκεις παιδίον Φίσανθ^Θ. Εἰπάρ-
χε, ἡ γυνὴ Φίσανθ, ὅτε εὶς αὐτὸν μαρτυρεῖς καὶ
ταξιθῆναι ταῦτα ὡς ἤκουεν ὁ ἄντε, ἐτεκμή-
εισ τὸν σωματομόρφων τὸν δοτονοαν^Θ. καὶ
ἐνθύς τοῦτο μόρφων^Θ τὸν βασιλέα, ἐδύ-
δασκεν αὐτὸν, ὃς εἴπαν πάντες ἔτοιμοι ὑπὲ-
τοι αὐτῶν δοτοθήσκειν πίστεως· καὶ ἀλογον
ῆναν ἀπὸ τοστάτης ἐν Βερραχῇ χρόνῳ ανε-
λεῖν, παρέπεισε τὸν βασιλέα παύσας τῆς
όργης τοτον τὸν τρόπον εἰσεγνοί, τὸ μὴ κα-
ταπολεμηθῆναι τὸν τὸν οἰκεῖον βασιλέως,
ζέσφυγον.

Κεφ. θ'.

Οἱ βασιλεῖς τὰς πόλεις ἀνέτει, σοιχεῖσ θάτα ἔχοτας δὲ
τῷ καταρχῇ θόνειαν^Θ, ἐκ τούτος τεκνομαρτεῖας τὸ
το φημιθῆναι.

ΥΠὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ δάιμον πᾶς
ἀλασωτῆς τοῦ βασιλέως ὀμότην ἀπε-
λέπτος αὐτοὺς γάρ τινας, τοιενγαζο-
μάντες τίς μῆδαλεντα βασιλεύστεν, νεκυ-
μάντεαν ποισας· οἱ τοιοὶ μαγικῆ των
μαγικείας χειρομόρφοις, ανέλεντος δάιμονος
φανεροί, ἀλλὰ σωμάτως λοξά δεῖξας τέσ-
σαρι γράμματα θ', καὶ ε', ζ', καὶ δ'. εἰπὼν
ἐν τοτεν αρχεῖς τένομα τὸ μῆδαλεντα
βασιλεύσθεν^Θ. εἶναι δὲ αὐτῷ σωμάτον ἥκει
εἰς τὰς αἱρεῖς τοῦ βασιλέως ή τῷ γνωμέ-
νῳ φήμην καὶ γράπταρεν τὸ μέλλον εἰ-
δέναι Θεόν, καὶ ποιεῖν ὃ εἰδόκει τῷ πάντα διο-
κεῖν καλῶς· ἀλλὰ παρεῖ τὰ τοῦ χειτα-
νισμὸς τοῦτο γέλματα, ὃν ζῆλονέχειν ἐνό-
μισε, πολλὲς αἰώλλυεν, τοῦ τυραννίσεων
τούτους· απεκλίνετο δὲ τούτων, καὶ
θεόδοτοι, Καὶ θεόδοτοι, καὶ θεόδοτοι, καὶ οὐτοι
τέτοις εἴχον ὄντα μάτα τοῦτο πάντα διο-
κεῖν καλῶς· αὐτὸς θρυσσ^Θ· ἐπ τῷ εὐ-
παρτοῦ τῆς ἵσταντος καὶ αγόμενον^Θ, αὐτῆ-
ρητο· ξεῖν τοῦ ἀποκειμένου δέκας, πολλοὶ τὸ
εἰστοντον οὐμάτα μετετίθεσαν, απαρνήμε-
νοι δὲ οἱ γονεῖς τεχθεῖσιν ἐπεθεταν, ὡς κύ-
διον ἔχοντα· τοῖς μὲν δὲ τάττα τοσαῦτα
πρόσθια.

A à Præfecto esse interimendos. Mulier, audiri equidem, ait, atquæ idcirco festino ut ipsa quoque illic inveniar. Cumque Præfectus dixisset: & quod hunc parvulum trahis: respondit mulier, ut iste martyrium tubire mereatur. His auditis Præfectus conjecit ex eo, quanta esse reliquorum qui eò conveniebant animi confidentia. Statimque ad Imperatorem regressus, retulit illi cunctos ad mortem pro fide sua subeundam paratos esse. Simulabrum esse dicens, tantam multitudinem momento temporis interficere, Imperatoris iram compescuit. Ad hunc modum Edeseni, ne ab Imperatore suo tanquam ab hoste vastarentur, effugerunt.

CAPUT XIX.

*Quomodo Imp. Valens multos qui primam suis
nominis literam ob haberent occiderit, ob quam-
dam divinationem quā id prædi-
cium fuerat.*

PER idem tempus, pessimus quidam
dæmon Imperatoris abusus est crudelitate. Quosdam enim homines eò
impulit, ut per magicas artes leutaren-
tur, quisnam post Valentem Imperio es-
set potitus. Qui cum magica quadam
incantatione uli essent, dæmon, ut soler-
t, non aperta, sed obliqua quadam
responſa dedit: quatuor duntaxat ostensi-
fus literis, θ, ε, ο, δ: ab his incipere di-
cens nomen illius qui post Valentem
imperaturus esset; nomenque ei compo-
litum esse. Hujus rei fama ad Princi-
pis aures pervenit: Ille vero rerum fu-
turatum notitiam, & jus arbitriumque
faciendi quidquid voluerit, Deo
cuncta rite administranti neutiquam
reservavit: sed spretis Christiana re-
ligionis præceptis, quorum se studiosil-
lum esse arbitrabatur, plurimos intere-
mit, quos Imperium affectare lropicaba-
tur. Necabantur itaq; Theodori, Theo-
doti, Theodosii ac Theoduli, & quot-
quot hujusmodi habebant nomina. Inter
quos etiam Theodosiolus quidam vir
fortissimus, nobili genere in Hispania
oriundus, neci datus est. Itaque ob im-
minentis periculis metum, multi tunc
nomina sua immutauit, ea quæ à pa-
rentibus acceperant, tanquam pericu-
culo obnoxia ejurantes. Sed de his
haec tenus.